

БОРБА

...Тъзъ, който падне
въ бой за свобода,
Той не умира!...

Хр. Востевъ

ИЛИНДЕНЪ

1903 год.

/ Настоящиятъ брой се посвѣщава на падналитѣ и линденци
- борцитѣ и свобода и обединение на бѣлгарското племе ./

Издава БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ

NATIONAL BULGARIAN FRONT

CANADA

И л и н д е н ь - 1903 г.

Съ подписването на Санъ Стефанския договоръ на 3 мартъ 1878 г., почти всички български земи се дадоха на новосъздадената следъ петъ вѣка Българска държава. Радостта на цѣлия български народъ бѣ голѣма. Свиднитѣ жертви които се дадоха въ борбата за свобода, бѣха най-последно възнаградени. България бѣ свободна. Но...

Още същата година западната дипломация се обяви противъ този договоръ, изплашена отъ руското влияние въ близкия югоизтокъ и му наложи ревизия съ така наречения Берлински конгресъ. България отново бѣ разпокъсана. По силата на Берлинския конгресъ се създаде Българско свободно княжество-между Дунава и Стара Планина /Мизия/ и така наречената автономна провинция "Източна Румелия" /Тракия/, а всички останали български земи се върнаха пакъ подъ прѣката властъ на Турция.

Въ останалитѣ отново подъ робство земи, легендарни войводи поведоха чети и продължиха борбата съ пушка въ рѣка за свободата и на тия български земи. Възстанията въ Крушевско, Разложко и Охридско, непосредствено следъ Берлинския конгресъ, идваха да покажатъ, че има робство че борбата пакъ започва. Българския народъ открито демонстрира противъ клаузитѣ на Берлинския конгресъ, но той бѣше безсиленъ и съ нищо не промѣни нѣщата. Великитѣ сили се наложиха.

До 1893 година борбата се водеше неорганизирано отъ мѣстнитѣ бунтовнически чети. Презъ същата година се заражда въ главата на Д. Груевъ идеята за образуване на революционна организация по подобие на Б.Т. Революционенъ Комитетъ отъ преди освобождението на България. Тая идея той сподѣля съ своитѣ близки приятели, която се възприема и още същата година се полагатъ основитѣ на В.М.Р.О. въ градъ Солунъ. Само следъ десетъ години тая революционна организация раздруса изъ основи Оттоманската империя и показа предъ свѣта, че българитѣ въ Македония искатъ свобода, макаръ тая свобода да имъ срува и живота. Съ приемане устава на революционната организация, изработенъ по образецъ на Б.Т.Р. Комитетъ, се конструирва първиятъ Централенъ Комитетъ подъ председателството на Д-ръ Хр. Татарчевъ съ секретаръ Д. Груевъ.

Започва организирането и създаването на революционни комитети първо въ градоветѣ, а постепенно и въ селата. Абсолютна тайна се е пазело за създадената организация, посвѣтенитѣ въ нея сѣ знаели само за съществуването и. Телпърва Винишката афера даде на турската властъ да разбере, че "раята" се организира и се готви за борба. Една нетактичностъ повлече нѣколко стотинъ души по затвори, убити, ранени и изтезавани по най безчовѣченъ начинъ. Турската властъ прояви цѣлата си звѣрщина за да хване главата на организацията, но напраздно. Винишката афера взе първитѣ свидни жертви, но тя послужи като урокъ за по голѣма осторожностъ и предпазливостъ. Непосредствено следъ нея се създава четнишкия институтъ къмъ организацията. Главната задача на бойнитѣ чети бѣ да кръпятъ повдигатъ духа на народа, да го окрилятъ отъ самозабравили се паши, бегове и народни измѣнници.

Въ челнитѣ редици революционната организация заставаатъ най достѣ-

И л и н д е н њ - 1903 г.

Съ подписването на Санъ Стефанския договоръ на 3 мартъ 1878 г., почти всички български земи се дадоха на новосъздадената следъ петъ вѣка Българска държава. Радостта на цѣлия български народъ бѣ голѣма. Свиднитѣ жертви които се дадоха въ борбата за свобода, бѣха най-последно възнаградени. България бѣ свободна. Но...

Още същата година западната дипломация се объава противъ този договоръ, изплашена отъ руското влияние въ близкия югоизтокъ и му наложи ревизия съ така наречения Берлински конгресъ. България отново бѣ разпокъсана. По силата на Берлинския конгресъ се създаде Българско свободно княжество-между Дунава и Стара Планина /Мизия/ и така наречената автономна провинция "Източна Румелия" /Тракия/, а всички останали български земи се върнаха пакъ подъ прѣката властъ на Турция.

Въ останалитѣ отново подъ робство земи, легендарни войводи поведоха чети и продължиха борбата съ пушка въ ръка за свободата и на тия български земи. Въстанията въ Крушевско, Разложко и Охридско, непосредствено следъ Берлинския конгресъ, идваха да покажатъ, че има робство че борбата пакъ започва. Българския народъ открито демонстрира противъ клаузитѣ на Берлинския конгресъ, но той бѣше безсиленъ и съ нищо не промѣни нищата. Великитѣ сили се наложиха.

До 1893 година борбата се водеше неорганизирано отъ мѣстнитѣ бунтовнически чети. Презъ същата година се заражда въ главата на Д. Груевъ идеята за образуване на революционна организация по подобие на Б.Т. Революционенъ Комитетъ отъ преди освобождението на България. Тая идея той сподѣля съ своитѣ близки приятели, която се възприема и още същата година се полагатъ основитѣ на В.М.Р.О. въ градъ Солунъ. Само следъ десетъ години тая революционна организация раздруса изъ основи Отоманската империя и показа предъ свѣта, че българитѣ въ Македония искатъ свобода, макаръ тая свобода да имъ срува и живота. Съ приемане устава на революционната организация, изработенъ по образецъ на Б.Т.Р. Комитетъ, се конструирва първиятъ Централенъ Комитетъ подъ председателството на Д-ръ Хр. Татарчевъ съ секретаръ Д. Груевъ.

Започва организирането и създаването на революционни комитети първо въ градоветѣ, а постепенно и въ селата. Абсолютна тайна се е пазело за създадената организация, посвѣтенитѣ въ нея сж знаели само за съществуването и. Телпърва Винишката афера даде на турската властъ да разбере, че "раятъ" се организира и се готви за борба. Една нетактичностъ повлече нѣколко стотинъ души по затвори, убити, ранени и изтезавани по най безчовѣченъ начинъ. Турската властъ прояви цѣлата си звѣрщина за да хване главата на организацията, но напраздно. Винишката афера взе първитѣ свидни жертви, но тя послужи като урокъ за по голѣма осторожностъ и предпазливостъ. Непосредствено следъ нея се създава четнишкия институтъ къмъ организацията. Главната задача на бойнитѣ чети бѣ да крѣпятъ повдигатъ духа на народа, да го окрилятъ отъ самозабравили се паши, бегове и народни измѣнници.

Въ челнитѣ редици революционната организация застава въ най достѣ-

нитѣ български синове на Македония и свободното Княжество, като Д. Груевъ, Г. Дѣлчевъ, П. Тошевъ, Хр. Матовъ, Б. Сарафовъ, Ив. Гарвановъ, Мише Развигоровъ, Т. Давидовъ и плеадата тѣхни сподвижници, посвѣтили живота си на борбата.

Само за 3-4 години революционната мрежа обхваща всички кятове на Македония.

Въ началото на 1903 година Централния Комитетъ на В.М.Р.О. заседаващъ въ гр. Солунъ, Подъ председателството на Ив. Гарвановъ, решава да се обяви общо въстание презъ идващата пролѣтъ. Презъ априлъ с.г. се свиква историческятъ конгресъ въ с. Смилево, родното мѣсто на Д. Груевъ, който го е и председателствувалъ. Смилевскиятъ конгресъ потвърдява решението на Солунския, въстанието да се обяви но не по-рано отъ месецъ юлий, зада се направятъ всички подготовки и се набави още оръжие въ ония райони, които сѫ били по-слабо въоръжени. На Смилевския конгресъ се избиратъ членовѣтъ на Главния Щабъ за ръководене на въстанието, а именно Д. Груевъ, Б. Сарафовъ и А. Лозанчевъ. Сжщитѣ правятъ продължителна обиколка изъ районитѣ на Битолския революционенъ окръгъ, даватъ последни наставления на мѣстнитѣ войводи, повдигатъ духа на народа.

На 9 юлий 1903 г./ст.ст./ Главниятъ Възстанически Щабъ изготвя следното възвание къмъ народа:

Братя,

Най-сетне многочакваниятъ день за разправа съ вѣковния ни душманинъ дойде вече.

Кръвта на нашитѣ невинно загинали братя отъ турската тирания вика високо за отплата. Погазената честъ на нашитѣ майки и сестри иска възстановяването си.

Стига толкозъ мъки, стига толкозъ позоръ!

Хиляди пати по добре смъртъ, отколкото скотски животъ.

Опредѣлениятъ день, въ който народа изъ цѣла Македония и Одринско ще трѣбва да излѣзе явно съ оръжие въ ръка срещу душманитѣ, е 20-й юлий 1903 год.

Последвайте, братя, вашитѣ началници въ този день и се съберете подъ знамето на свободата. Упорствувайте, братя, въ борбата! Само въ упорство и дълготрайната борба е спасението ни.

Нека Богъ благослови правото ни дѣло и деня на въстанието.

Долу Турция! Долу тиранитѣ! Смъртъ на душманитѣ!

Да живѣе народа, да живѣе свободата!

Цѣлува ви братски: Щабътъ.

Бързи куриери изпратени отъ Главния Щабъ разнасятъ Окръжното и Възванието до ръководителитѣ на всички райони.

На връхъ И л и н д е н ъ 1903 година, въстанието бѣ обявено въ всички революционни окръзи.

Въ село Смилево въстанието бѣ прокламирано отъ Главния Щабъ, който се намирал тамъ. Нѣколкостотинъ възстаници и войводи задръжно запѣватъ:

Нещеме ни богатство

нещеме ни пари

но искаме свобода

човѣшки правдини.

На другия день смилевци водятъ първото сражение съ турския аскеръ и тѣ-смилевци сѫ победителитѣ. На 23 юлий ново сражение, нова победа. Турцитѣ изпращатъ едно войсково отдѣление, пехота и артилерия надъ 8,000 души и се започва кръвопроливенъ бой съ смѣлитѣ защитници. На чело на храбритѣ смилевци стоятъ Дамянъ Груевъ и Г. Сугаревъ. Този районъ

съ центъръ с. Смилево бѣ въ рѣцетѣ на възстаницитѣ до 15 августъ.

Въ Демиръ-Хисарско възстанието бѣ провъзгласено отъ църковния амвонъ въ с. Велмевицъ. И въ тоя районъ възстаницитѣ се държаха до 15 августъ.

Охридския районъ е взелъ много живо участие въ борбата, върѣки че е билъ най-слабо въоръжениятъ. На чело на борцитѣ ся стояли Хр. Узуновъ, Деянъ Димитровъ, Лука Групчевъ и Аргиръ Мариновъ.

Въ Костурско Окръжното и Възванието на Главния Щабъ се получаватъ на самия Илинденъ, най-късно отъ всички райони. Тукъ ся легендарнитѣ костурски водачи В. Чакаларовъ, Лазаръ п. Трайковъ, П. Кляшевъ, Ив. Поповъ, Митре Влаха, които направиха чудеса отъ храбростъ, тактичността и съобразителността. Най-големата възстаническа сила извади Костурско. Одръжали блѣскави победи надъ турския аскеръ, тѣ написаха най-свѣтлиѣ страници на Илинденската епопея.

Възстанието въ Леринско подъ водителството на Г. п. Христовъ взема дейно участие въ общата борба. Леринчани показаха, че тѣ обичатъ по вече свободата и отъ живота си.

Въ Крушево особено се проявиха съ храбростта си Питу Гули, Н. Каревъ, Ив. Наумовъ и Андрей Христовъ. Крушевци се държаха смѣло срещу пристѣпнитѣ на душманскитѣ срди.

До срѣдата на августъ възстаницитѣ навсѣкжде имаха успѣхъ.

Но, на края многочислената турска войска надви храбростта на слабо въоръженитѣ възстаници. Възстанието бѣше потушено съ присъщата турска жестокостъ. Цѣла Македония бѣше опожарена и обѣрната на пепелища.

Но тѣ-тиранитѣ не можаха да убиятъ духа, не можаха да изкоренятъ идеала, които македонскитѣ българи носѣха и продължаватъ да носятъ. Илинденското възстание по най-блѣскавъ начинъ даде да се разбере, че отъ дветѣ страни на Рила и Родопитѣ живѣе единъ народъ, носещъ единъ духъ и едни идеали. Борцитѣ които развѣваха знамената по македонскитѣ чукари бѣха българитѣ и то отъ всички краища на българската земя.

Вѣчна слава на Илинденскитѣ храбърци!

— — —

"Ж е л ѝ з н а т а з а в е с а" 22 години стара.

Съветскитѣ "капацитетъ" по печата, Василий Цоновъ е протестиралъ неотдавна, че О. Н. употребява израза "Желѣзната завеса", като твърди, че този последния е изнамѣренъ атъ Йозефъ Гьобелсъ. Но този "капацитетъ" бѣ опроверганъ отъ своя сънародникъ, некомунистъ Михаилъ Корпаковъ, който доказва, че израза произлиза отъ самата съветска преса.

Презъ Януарий 1930г., месецътъ презъ който започна ликвидирване на "кулацитѣ" и пълното колективизирване, московската "Литературная газета" излѣзе съ единъ артикулъ отъ Левъ Никулинъ подъ заглавие "Желѣзната завеса" започващъ съ следния изразъ:

"Когато на една сцена избухне единъ пожаръ, то пада една желѣзна завеса, за да отдѣли тази отъ залата на публиката. Отъ 12 години капиталиститѣ виждатъ Съветска Русия въ пламъкъ обвита. Съ всички сили търсятъ тѣ сега желѣзната завеса, за да я спуснатъ и спасятъ залата отъ горящата сцена. Отъ капиталистична гледна точка, това е напълно за разбирање, но необяснимо е, че отъ наша страна се намиратъ хора, които се опитватъ да спуснатъ завесата-Желѣзната завеса-между Съветска Русия и Западна Европа."

Презъ годинитѣ въ които новата сталинова революция започна, имаща за целъ пълното преустройство на Съветския Съюзъ, руската интеллигенция

съ ужасъ констатира, че тя отъ сега нататъкъ ще бѣде откъсната отъ запада. Тази бѣ причината, която накара Никулинъ да излѣзе съ своята статия, която днеска никога не би била помѣстена въ съветската преса.

П. П.

— . —
Т о в а в и ч а к а .

Пресенъ е още спомена, когато при започване на войната съ Германия и Италия, бѣха конфискувани тукъ имотитѣ на всички хитлеристи и фашисти. Освенъ това по-голямата частъ отъ тѣхъ бѣха изпратени въ лагери. Същата съдба сполетя и ония, които бѣха даже само симпатизатори на тѣхъ и които по единъ или другъ начинъ ги подкрѣпеха.

Какво очаква нашитѣ комунисти при започване на войната срещу комунизма е лесно да се разбере отъ всѣки. Отъ известно време може вече ясно да се види паниката която ги е обзела. Въ черква започнаха да се виждатъ все по вече комунисти. Предполагатъ нѣкои отъ тѣхъ, че черквата навѣрно би могла да имъ бѣде единъ видъ като извинение или като прикритие, което по-скоро прилича на удавника, който се лови за сламката. Други пакъ комунисти сѣ изнамерили друга формула за прикритие. Разправятъ че идващата война не била срещу комунизма, а била срещу славянството. Това казано съ други думи значи, че всички комунисти отъ неславянски произходъ сѣ станали комунисти, защото сѣ решили да ставатъ славяни. Това извъртане, което и едно дете нѣма да повѣрва, защото и то знае, че паролата на комунистите не е "славяни отъ всички страни съединявайте се" а малко по друга, се чу отъ нѣколко мѣста казано отъ стари емигранти некомунисти. Че и тѣ самитѣ по този начинъ се вѣвличатъ въ една опасна игра на комунистите е ясно. Също е ясно обаче, че покрай сухото гори и мокрото. И тукъ му е мѣстото да се каже на всички ония, които по единъ или другъ начинъ се опитватъ да защитаватъ отдѣлни комунисти или комунистически тенденции, да имъ се каже "това ви чака". Тукъ му е също мѣстото да се каже на ония, имената на които стоятъ изъ комунистически редакци и които съ абонамента си подкрѣпватъ комунистически вестници, да се откажатъ отъ тѣхъ и да сжсатъ всѣко вземане-даване съ червения дяволъ. Нека знаятъ, че властитѣ следятъ и за сега само пишатъ и при тѣхъ всичко стои черно на бѣло.

А нашитѣ комунисти нека знаятъ, че тѣ напраздно чакатъ да дойде тукъ баща имъ Сталинъ. И най-простия комунистъ ако погледне географската карта и види на кое мѣсто се намира баща му Сталинъ и на кое мѣсто Северна Америка, ще разбере, че и при най-благоприятното положение на комунистите въ идващата война пакъ нѣма да могатъ да посрещнатъ баща си тукъ. Обаче едно подобно положение ще имъ даде на тѣхъ точно обратни резултати т. е. вмѣсто да дойде баща имъ Сталинъ тукъ, ще отидатъ тѣ при него на небето. Тѣ най-добре ще направятъ да си вдигнатъ багажа и се върнатъ въ комунистическия "рай" сега въ България. Та тамъ въ "рая" да стоелятъ и изгладнеятъ, че да видятъ съ собственитѣ си очи и изпитатъ на своя гробъ що значи комунистически "рай".

С. Д.

Какво мислят български земеделски водачи за

Д-ръ Г.М.Димитровъ, приятелитѣ му и групата "Пладне".

На нѣколко пѣти нашитѣ издания ся писали за прословутата група "Пладне" и нейнитѣ водачи, довчерашни комунистически сътрудници, сега и тѣ ужъ противокомунисти. Мнозина можеби смѣтатъ, че това което ние пишемъ е само пропаганда безъ тя да почива на факти. Затова въ последно време нашитѣ издания почнаха да публикуватъ писма и изявления на видни земеделски водачи, които казватъ какво мислятъ българскитѣ земеделци за пладненци, Д-ръ Г.М.Димитровъ и неговитѣ приятели. Припомняме на читателитѣ ни публикуваното въ в. "Национална България" писмо отъ г.Г.Шоповъ и писмото публикувано въ нашия вестникъ отъ г.Димитъръ Маданкиевъ. По долу даваме извадки отъ речъта на г.инж.Т.Теневъ и извадки отъ писмата на г.г.Димитъръ Вацовъ и Христо Тодоровъ.

Извадки отъ речъта на г.Т.Теневъ държана на 2.2.1952 год. предъ радио Лондонъ въ която г.Теневъ обяснява събитията въ България следъ септември 1944 г., ролята на "Пладне" и Д-ръ Димитровъ тогава по поводъ съденето и избиването на най-виднитѣ политически мъже на страната. Въ речъта си г.Теневъ каза:

"Направиха се постъпки за възстановяването на приятелскитѣ стношения съ западнитѣ сили /думата е за правителството на Муравиевъ преди 9.9.1944 г./ Тогава именно, когато всичко отиваше на добре, червената армия нахлу въ България. Едновременно съ това нашествие, петата колона скрита задъ фасадата "Отечествень фронтъ" влѣзе въ действие. А тя се състоеше отъ комуниститѣ, групата "Пладне", социалиститѣ-комунисти и "Звено". "

"На 15 октомври 1944 г. "Отечествения фронтъ" публикува декларация въ която се казваше: Право на свободенъ политически животъ само политическитѣ групи участващи въ "Отечествения фронтъ", а именно комунисти, Пладне-наричаща се тогава по силата на всесилния шмайсеръ земеделски съюзъ, социалиститѣ и групата Звено. Въ тази декларация се казваше: За Гичевисти, Пастуховци, демократи /Никола Мушановъ/ и фашисти нѣма мѣсто въ свободна България. Въ тази декларация се набелязаха и мѣрките които трѣбва да се взематъ за ликвидирване на "недемократичнитѣ" организации и лица. Тази декларация препоръча и народнитѣ съдилища. Тя бѣ публикувана и носеше подписитѣ на съответнитѣ секретари: За комуниститѣ-Трайчо Костовъ, за "Пладне"-Д-ръ Г.М.Димитровъ, за социалиститѣ-Димитъръ Нейковъ и за "Звено"-Попъ Златевъ. "

Бившия народенъ представителъ отъ Земеделската партия и главенъ секретаръ на вътрешното министерство при кабинета Муравиевъ-г.Димитъръ Вацовъ, сега емигрантъ въ Турция, е изпратилъ на 4 януарий т.г. едно изложение до комитета Свободна Европа въ Ню-Йоркъ, въ което изложение между другото казва и следното:

"Презъ 1942 година се образува политическата групировка наречена "Отечествень фронтъ". Тази политическа групировка бѣше дѣло на московскитѣ политици, на играта на която се хванаха само политическитѣ авантюристи като Кимонъ Георгиевъ, Димо Казасовъ и др. а по късно по нареждане на избѣгалия презъ 1941 год. Д-ръ Г.М.Димитровъ, влѣзоха и нѣкои негови приятели отъ групата Пладне. "

"По този начинъ групата Пладне за втори пѣтъ извърши ударъ надъ земеделския съюзъ и българския народъ и подчерта своята аванюристична политика съ участието си въ комунистическата власть. "

"Пладняритѣ участвуваха въ създаването на много противонародни

закони, като Закона за народнитѣ сѣдилища, Аграрната реформа, Закона за Т.К.З.С. /колхозитѣ/, Закона за защита на народната властъ и пр., закони които покриха съ кръвъ, сълзи и трауръ българския народъ. Това незаконно съжителство и трогателно единодушие между Пладне и комуниститѣ продължи още дълго следъ завръщането въ България на тѣхния водачъ и вдъхновителъ Д-ръ Г.М.Димитровъ, който бѣ тържествено посрещнатъ съ стотици червени знамена при пристигането му."

"Д-ръ Г.М.Димитровъ побърза веднага следъ пристигането си въ България да се провъзгласи за Главенъ Секретаръ на Земеделския Съюзъ и първата му работа бѣше да издаде скръжно въ в. "Земеделско Знаме" че вънъ отъ "Отечествения Фронтъ" нѣма демократични сили-Гичевсти, Пастуховци, демократи, това сѣ фашистки групи и партии и нѣматъ право на съществуване. Това въ сѣщностъ бѣ сигналъ за комуниститѣ за да отпочнатъ пълното унищожение и ликвидиране на тѣзи лица и партии. Започнаха преследвания срещу водачитѣ имъ Муравиевъ, Гичевъ, Димовъ, Мушановъ, Буровъ и др. които бѣха осѣдени на затворъ и подхвърлени на физическо унищожение."

Г-нъ Христо Тодоровъ, земеделски деецъ, сега емигрантъ въ Гърция на 9 май т.г. е отправилъ отворено писмо до г. Страти Скерлевъ-представителъ на Д-ръ Г.М.Димитровъ въ Турция. Въ това писмо между другото г. Тодоровъ пише къмъ Скерлевъ и следното:

"Азъ и членоветѣ на Б.Н.З. Съюзъ отъ селото и околията ни /Тодорове е сѣселянинъ на Скерлеви и е билъ секретаръ на земеделската организация въ селото имъ/ останахме много очудени, като научихме, че си заминалъ за Турция, понеже ти бѣше отъ 9.9.1944 год. и до край на чело на отечественофронттовската властъ и всички арестувания, избивания и пращане за сѣдене отъ "народния" сѣдъ ставаха съ твое одобрение. Ти не само не обръщаше внимание на нашитѣ всѣки дневни оплаквания отъ тормозъ и насилия, а ни учеше да вървимъ въ кракъ съ комуниститѣ, като ни казваше "комуниститѣ и земеделцитѣ ние сме братя, народната милиция е наша рожба, подчинявайте се и съдействайте на милицията, защото тя е крепителка на "отечествения фронтъ" и "народната" властъ. Като така не ми е известно защо емигрира? Можеби бѣхте измѣстени отъ другъ съ по-вече заслуги за избиването на по-вече българи и българки презъ злоскобнитѣ деветтосептемврийски кървави дни и ноци? Можеби като останахте безъ голѣмъ постъ при О.Ф. властъ, отидохте въ Истамбулъ за да получите такъвъ отъ Д-ръ Г.М.Димитровъ, самоназначилия се водачъ на Б.Н.З. Съюзъ."

Редакцията смѣта, че не е нужно да се правятъ коментари. Картина-та е ясна, кой е Д-ръ Димитровъ, кои сѣ приятелитѣ му сега отъ неговия комитетъ и какво въобще предсавлява групата Пладне.

18-тия Конгресъ на Международния Червенъ Кръстъ

На 28 юлий т.г. започва конгреса на международния Червенъ Кръстъ въ гр. Торонто-Канада, който ще продължи три седмици. 72 държави ще взематъ участие въ заседанията между които Съветска Русия и нейнитѣ сателити.

Единъ отъ главнитѣ въпроси който ще се разгледа е: Превръщането на дружествата на Червения Кръстъ въ странитѣ задъ желѣзната завеса въ агенции на международния комунизъмъ и въ служба на Москва.

Подобни дебати станаха на миналия конгресъ въ Полша-Вършава 1949 година, кждето полското правителство се отказа да бжде членъ и оттегли своитѣ представители.

По внушение на Англия и Швейцария, Америка не ще вземе участие въ конгреса, тѣй като на последния ще бжде разгледанъ въпроса съ Корея. Последната ще изпрати само една малка делегация като слушатели, безъ право на гласуване. Всичко това се прави, зада минелъ конгреса по спокойно. Въпрѣки обаче тази предсхранителна мѣрка, конгреса ще бжде много буренъ тѣй като обвиненията срещу "червенитѣ" червенскръстци сж много тежки и основателни. Въпроса съ Кореиската война, въ която Русия и нейнитѣ "съмишленици" използвайки организацията на червения кръстъ явно подкрепятъ северно-корейскитѣ агресьори.

Вѣроятно въ настоящия конгресъ работитѣ да стигнатъ до тамъ, че всички 50 делегата отъ странитѣ задъ желѣзната завеса да напуснатъ заседанията въ знакъ на "протестъ", което е обаче само слабостъ отъ тѣхна страна, а тѣхнитѣ правителства да заявятъ че се отказватъ отъ Международния Червенъ Кръстъ. И добре ще направятъ, едно петно по-малко върху рускиятъ кожухъ и неговитѣ малки събрата- това на лицемѣрието.

Увертюри на конгреса на Международния Червенъ Кръстъ.

Едно изявление на Швейцарското правителство въ връзка съ конгреса.

Швейцарското правителство заявява, че всѣка атака срещу неутралитета на Международния Червенъ Кръстъ е атака срещу неутралитета на Швейцария. Тази декларация се прави въ връзка съ арестуването на проф. Бонартъ отъ Лозанския университетъ, когато последниятъ билъ на пътъ за Берлинъ, да вземе участие въ комунистическия мировъ конгресъ. Въ професора били намѣрени фалшифицирани документи въ смисълъ да подкрепятъ рускитѣ обвинения срещу международния Червенъ Кръстъ, които спсредъ последнитѣ билъ станалъ агентъ на "империалиститѣ" и ордие за "военна политика" на западнитѣ сили.

Отъ горниятъ фактъ, става ясно, че руситѣ сж искали да атакуватъ преди да бждатъ атакувани. Това е много умѣлъ начинъ на действие и почти винаги води къмъ успѣхъ, но всѣко правило има изключение.

Като едни отъ първитѣ делегати пристигнаха рускитѣ въ Торонто. Шестчленна делегация плусъ двама преводчици, които обаче не знаятъ английски а само френски-изглежда умишлено, защото официалния езикъ на конгреса е френския. Въ връзка съ пристигането на съветскитѣ делегати е интересно да се отбѣлежи и единъ малъкъ детайлъ.

Отъ летището малтонъ съветскитѣ делегати биватъ отведени въ най-люксозния хотелъ въ града "Роялъ Йоркъ", кждето ще отседнатъ делегатитѣ и същевременно ще бждатъ заседанията на конгреса. Въ фасието на хотела, кждето сж скачени знамената на наредитѣ участващи въ Червения Кръстъ, съветскитѣ делегати се спрели и съ очи търсели да видятъ и тѣхното. Но уви, никжде не го видѣли. На домакинитѣ канадци имъ станало малко неудобно, особено когато рускитѣ делетати извадили две знамена /руското и бѣлоруското/ и поискали да бждатъ закачени. Веднага се наредило управата на хотела да разгледа случая. За голѣма ошуда на еднитѣ и другитѣ руското знаме било намѣрено да виси въ единъ ягълъ, но не и на централно мѣсто кждето сж свикнали руситѣ да виждатъ своя

сърп и чукъ. Сигурно на служащия не му била дадена заповедъ да сложи съветското знаме на централно място и той човекъ безъ да избира мѣстата накачилъ знамената.

Фейлетонъ

Подъ знака на "О.Ф."

Миналата седмица приятеля ми и азъ решихме да отидемъ на тукашното изложение. Бидейки любозитни ние най-вече се заглеждахме въ разнитѣ нови апарати-технически постижения. А вечерята когато се завърнахме въ къщи, азъ лежейки въ кревата, дълго време мислѣхъ за напредъка на техниката.... И ето че наново бѣхме съ приятеля ми въ изложението. И както стояхме предъ единъ отъ апаратитѣ, при насъ дойде единъ тоъ изложителитѣ и поведохме разговоръ за разнитѣ за разнитѣ технически апарати. "Ами притежавате ли нѣкой новъ апаратъ" запитахме ние "съ който бихме могли да видимъ истинското положение въ България?" "Елате съ мене" каза изложителя "азъ ще ви покажа такъвъ апаратъ". Влѣзохме въ една зала. Зала полуосвѣтена гдето предметитѣ нѣмаха ясни и точни очертания. Едва направихме нѣколко крачки ние се спѣхме. "Седнете тукъ" каза изложителя "предъ васъ е апарата за който питаете. На около сж разнитѣ бутони. Помислете какво искате да видите, натиснете съответния бутонъ и това което ви интересува ще се появи на този екранъ." Изложителя ни показа единъ екранъ стоящъ малко въ страни отъ апарата. А самия апаратъ имаше едно особено устройство, каквото за първи пѣтъ виждахме. Чу се особень звукъ. Изложителя се извини, че го търсятъ на вѣнъ и ни остави сами предъ апарата. Приятеля ми който бѣше вече открилъ бутонитѣ съ географскитѣ наименования, натисна единъ отъ тѣхъ и на екрана се появи картата на България. И о чудо, надъ картата грамадни сѣнки на буквитѣ "О" и "Ф". Приятеля ми и азъ останахме като гръмнати. Очудването ни растеше все по-вече, когато видѣхме че всичко за което се интересувахме бѣ подъ сѣнката на буквитѣ "О" и "Ф".

Така напримѣръ постиженията на днешната властъ въ България бѣха подъ сѣнката на "О" и "Ф". Сяко така подъ знака на "О" и "Ф" стояха милицията, изкуството, общото стопанско положение на българския народъ. А самия "отечественъ фронтъ" подъ сѣнката на "ОО" и "ФФ". Просто невѣроятнo, но фактъ. О.Ф. та О.Ф. О.Ф. това е съкратеното "отечественъ фронтъ" си рекохме ние съ приятеля. Но какъ така всичко е О.Ф.? А защо ли самия "отечественъ фронтъ" е "ОО" и "ФФ" т.е. два пѣти "О.Ф." Тѣмъ искахъ да кажа на приятеля ми, че може би "О" и "Ф" да има различно тълкувание при различнитѣ случаи, той извика: "Вижъ тукъ. Ето единъ бутонъ и на него буквата "Т". Туй сигурно означава "тълкувание". Да натиснемъ този бутонъ и да видимъ тълкуванието на "О" и "Ф" при различнитѣ случаи". Естествено веднага се съгласихъ съ приятеля ми. И ето какви тълкувания се появиха на екрана:

милиция	-Озвѣрели Фантове
агитатори	-Оглупели Фразьори
хранително продоволствие	-Окастрени Филии
изкуство	-Окарикатурени Форми
грандиозни постижения на О.Ф.	-Очевидни Фалшификации
българския народъ	-Огслѣлъ Фукара
а самия "Отечественъ фронтъ"	-Отдавна Овехтяла Фасадна Фирма/истинската е К.П.-б.р./

Както двамата бѣхме записани да гледаме различнитѣ тълкувания се

разнесе звънъ. Стрѣснахъ се. Будилника показваше време за ставане.

Въпреки туй приятеля ми и азъ сме решили да пишемъ писмо до редакцията на "единствения" и то "прогресивенъ вестникъ" - "Ново Време" излизащъ въ Торонто и да поискаме извинение, че въпреки постояннитѣ хвалебствени писания за днешния режимъ въ България, ние не вървахме на "Ново Време". И че едва сега се увърихме, че въ България всичко е подъ знака на О.Ф.

Г. Витошки

ПРОТЕСТНА МАНИФЕСТАЦИЯ

Въ недѣля 27 Юлий 1952 г. Антиболшевишкия Блокъ на Народитѣ / АБН/ въ Канада устрои манифестация противъ масовото избиване и асимилиране на народитѣ задъ желѣзната завеса.

Въ 12 часа въ Тринити паркъ бѣ отслуженъ молебенъ като веднага следъ това хилядитѣ присѣтствуващи взема участие въ манифестацията Колоната на манифестантитѣ бѣше толкова голѣма и дълга щото всѣкакъ во движение по Куенъ стр. бѣ спрѣно. Предъ Сити Халъ, където манифестацията завърши, предъ многохилядното множество говори представителъ на АБН а следъ това отдѣлни представители на нациитѣ участвуващи въ АБН. Отъ страна на България и като представителъ на Българския Националенъ фронтъ говори г. Н. Недѣлковъ който между другото каза: "Международната конференция на Червения кръстъ започна. Ние ще чуемъ представителитѣ на комунистическитѣ страни да говорятъ пакъ за хуманизъмъ, братство между народитѣ, човѣшки права, подобри условия за пленницитѣ и всичко онова което звучи най християнски, на хуманно и най рицарски. Тѣ никога не изпускатъ случая да направятъ още единъ пътъ пропаганда, съ това което е ясно за насъ, че е безсрамна лъжа: Докато тѣ говорятъ за истинско сътрудничество съ демократичнитѣ страни, задъ желѣзната завеса тѣ премахнаха всички човѣшки права, тѣ превърнаха нашитѣ хубави страни въ грамадни концентриционни лагери ..."

Рози цвѣтеха въ нашитѣ равнини и долини и миролюбиви селяни населяваха България до тъмния день, когато жаднитѣ болавици смачка нашитѣ рози и превърнаха свободнитѣ селяни въ Кремленски слуги.

... Ние българитѣ заедно съ голѣмитѣ демократични страни и съ народитѣ подтиснати отъ комунизма сме готови да се боримъ за свобода и правдини; и когато дойде времето ние ще участвуваме въ голѣмия кръстоносенъ походъ противъ болшевизма съ нашитѣ души, нашитѣ тѣла, нашата мощъ и нашиятъ животъ за крайното унищожение на най голѣмата опасностъ за човѣчеството - уаствния криминаленъ болшевиизъмъ".

Речта на нашиятъ представителъ бѣ изслушена съ голѣмо внимание и нѣколкократно бѣ прекъсвана съ бурни овации.

На края говориха двама представители на града Торонто като единъ отъ тѣхъ мжуду другото каза: "Канадския народъ чувствува заедно съ Васъ тягата къмъ поробеното Ви първо Отечество и ще Ви подкрепи въ Вашата освободителна борба".

Следъ речитѣ бѣха положени венци предъ памешника на незнатния воинъ отъ всички нации по отдѣлно .

Отъ страна на Българския Националенъ Фронтъ бѣ връченъ на Конгреса на Международния Червенъ Кръстъ заседаващъ въ Торонто единъ МЕМОРАНДУМЪ съ който ние българитѣ искаме Червения Кръстъ да изпрати една делегация въ България която да проучи и види истинско положение въ което днесъ е поставенъ нашиятъ народъ подъ червеното робство и да вземе мѣрки за неговото подпомагане.

76 години отъ смъртта на Хр. Б о т е в ъ.

На 8 юний Българския Националенъ Фронтъ въ гр. Торонто устрой въз-споменателенъ пикникъ за Хр. Б о т е в ъ, въ красивата мѣстность "Мъсел-менъ лайкъ". Пикника бѣше много добре посетенъ отъ нашата стара и нова емиграция. Бѣше изнесена нарочно подготвена програма. Говори се за зна-чението и дейността на великия бунтовникъ и революционеръ, като следъ това бѣха рецитирани негови стихотворения. На кавалъ бѣха изпълнени хубави народни пѣсни.

Следъ програмата присъстваващитѣ непринудено заиграха народни хо-ра подъ звуцитѣ на кавала и акордеснитѣ.

Късно вечерта всички доволни отъ добре изпълнения народностенъ дългъ и хубавия пикникъ се върнаха въ Торонто.

— . —

Изъ живота на емиграцията.

Концертъ въ гр. Торонто.

На 22 юний хорътъ при черквата Св. Св. Кирилъ и Методий съ участие-то на г. Михаилъ Дянковъ-баритонъ /членъ на хора/ изнесе концертна вечеръ.

Хорътъ изпълни хубави народни пѣсни, а г. Дянковъ-наши и чужди авто-ри. Концертътъ бѣ слушанъ отъ малкото посетители съ голѣмо внимание и всички останаха съ добри впечатления.

Жалко, че така хубавата инициатива и полсженъ трудъ отъ диригентъ, солистъ и хористи не намѣри голѣмъ тозвукъ срѣдъ членството и емигра-цията, да посетятъ масово този концертъ.

Изглежда че недоразумението въ испращането на поканитѣ е причина за слабото посещение.

Надяваме се че за въ бъдаще ще бждатъ изнасяни по често концерти въ нашата черковна зала.

— . —

И л и н д е н с к и п и к н и к ъ.

Македонската политическа организация "Правда" устройва на 3 августъ Недѣля-Илинденски пикникъ, въ мѣстността Бронте. Тръгването ще стане отъ черквата Св. Св. Кирилъ и Методий въ 11.30 часа, кдето въ 11 часа ще бжде отслужена панахида за падналитѣ илинденски борци. Въ 12 часа на пътъ за пикника, бѣ советѣ ще спратъ предъ Сити халъ, ще се отслужи заупокойна молитва и ще се положи венецъ предъ паметника на Незнайния Воинъ, въ памѣтъ на падналитѣ въ борбата презъ Илинденското възстание.

Поканва се цѣлата емиграция да посети пикника!

— . —

Конгресъ на Американс-Българската лига въ гр. Уиндзоръ.

Въ началото на септемврий т. г. Американс-Българската лига ще има годишния си конгресъ въ гр. Уиндзоръ-Канада. Ще взематъ участие въ кон-греса представители отъ Съединенитѣ Щати и Канада.

— . —

Касиера на Б. Н. Ф. - Канада, замолва членовитѣ съевременно да си издѣлжаватъ членскитѣ вноски за текущитѣ месеци.

